

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2013 r. — Wilo przeciwko OHIM (Pioneering for You)

(Sprawa T-601/13)

(2014/C 24/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Schneiders)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 września 2013 r. w sprawie R 555/2013-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Pioneering for You” dla towarów i usług z klas 7, 9, 11, 37 i 42 – zgłoszenie nr 11 065 588

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Léon Van Parys przeciwko Komisji

(Sprawa T-603/13)

(2014/C 24/57)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Léon Van Parys NV (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vlaemminck, B. Van Vooren i R. Verbeke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji, w którym na podstawie art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93 zażądała ona od Belgische Administratie der Douane en Accijnzen (belgijskich organów administracji z zakresu cła i akcyzy) dodatkowych informacji oraz pisma Komisji z dnia 16 września 2013 r., w którym poinformowała ona Léon Van Parys NV o owym żądaniu oraz o zawieszeniu terminu roboczego określonego w art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93;
- stwierdzenie, że po wydaniu wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie T-324/10 (sprawa REM/REC 07/07) art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93 ma w szerokim zakresie korzystne skutki dla skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję art. 907 i art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93⁽¹⁾ oraz art. 266 ust. 1 TFUE. Skarżąca podnosi, że upłynął dziewięćmiesięczny termin na wydanie decyzji na podstawie wskazanych przepisów, i że w związku z tym Komisja nie jest już uprawniona do decydowania w przedmiocie wniosku o umorzenie. W związku z tym Komisja nie ma już właściwości w zakresie dotyczącym aktów wykraczających poza zwykłą korektę jej decyzji, która została w części uznana za nieważną na mocy wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie T-324/10 Léon Van Parys przeciwko Komisji.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93 oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 41 dotyczącego prawa do dobrej administracji. Skarżąca podnosi, że Komisja niezgodnie z prawem zażądała informacji i zawiesiła dziewięćmiesięczny termin, aby uniknąć przyszłego zastosowania art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93, lub by je przynajmniej opóźnić. Sytuacja, w której, Komisja w odniesieniu do kwestii, dla której zasadniczo obowiązuje dziewięćmiesięczny termin, przypisuje sobie prawo przeprowadzenia w roku 2013 szczegółowego badania związanego z wnioskiem o umorzenie złożonym pod koniec roku 2007 i dotyczącym przywozów z roku 1999 stanowi jednocześnie naruszenie zasady prawidłowej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).